

РЕШЕНИЕ

№ 3021

гр. София, 17.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 18.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **12665** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Делото е образувано по жалба на В. Х. И. с ЕГН [ЕГН], Началник на сектор „Пътна полиция“, на отдел Охранителна полиция при Областна дирекция на МВР – С., против Заповед № 517з-4039/18.07.2019г. на старши комисар Н. С. – директор на ОД на МВР-С., с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ на основание чл.194, ал.2, т.2 вр. чл.197, ал.1, т.3, чл.200, ал.1, т.16 и чл.204, т.3 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

С жалбата се иска отмяна на заповедта на основание, че жалбоподателят не е извършил описаното в заповедта от фактическа страна и че събраните данни от ДРО в хода на дисциплинарното производство са противоречиви и от тях не може да се направи категоричен извод, че е извършено дисциплинарно нарушение, че не е мотивирано в какво се изразява нарушението на чл. 200, ал.1, т.6 от ЗМВР. На следващо място се претендира, че в процесната заповед не са описани факти и обстоятелства, които пряко да установят неупражнен контрол над подчинени, както че обжалваната заповед е издадена при липса на яснота и липсва конкретно описание на фактическата обстановка. Претендира липса на мотиви относно формата на вината, както и допуснатото нарушение на чл.206, ал.2 от ЗМВР – относно определянето вида и размера на процесното наказание.

Жалбата се поддържа пред съда чрез адв. С. от САК, като в ход по същество се претендира основателността и изцяло. Претендира се и присъждане на

юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, Директор на ОД на МВР- С.- старши комисар Н. С., чрез процесуален представител юрк. Р. Р. оспорва жалбата изцяло като неоснователна и недоказана, като в ход по същество претендира за потвърждаване на обжалваната заповед и некредитиране на дадените сведения от свидетелите, като ги определя като противоречащи . Претендира се прекомерност на адвокатското възнаграждение и присъждането му в минимален размер.

По делото са приети доказателства в допълнение на административната преписка, както и разпит на двамата допуснати свидетели- А. Т. А. и Х. П. Х..

Съдът като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите на страните, извърши дължимата проверка по чл.168 АПК на оспорената по делото заповед, от фактическа и правна страна прие за установено следното:

По допустимостта на оспорването съдът констатира следното:

С оспорената заповед е наложено дисциплинарно наказание по чл. 197, т.3 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР) и на основание чл.211 от ЗМВР подлежи на оспорване по реда на АПК, а решението на съда не подлежи на касационно оспорване. Производството по оспорването е по реда на чл.145 и следващите от АПК.

Оспорената заповед е връчена на 02.10.2019г. на жалбоподателя, а жалбата до съда е подадена на 14.10.2019г., с оглед на което е в срока по чл.149, ал.1 АПК, оспорването е допустимо и вр. чл.147, ал.1 АПК.

По фактите съдът приема следното:

Жалбоподателят В. Х. И. заема длъжност главен инспектор , началник на сектор „ Пътна полиция“ при отдел „Охранителна полиция“, като на посочената в оспорената заповед дата и период от време-16.12.2018г. за времето от 14.00 ч. до 20.00 ч. , съгласно План № 517р-19674/05.12.2018г. е бил назначен в качеството си на дежурен по ръководството за създаване на организация за осигуряване безопасността на движението по АМ Т. и АМ Х. по време на почивните дни.

С оспорената по делото Заповед № 517з-4039/18.07.2019г., издадена от директор , старши комисар на ОД на МВР Н. С. , на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ на основание чл.194, ал.2, т.2 вр. чл.197, ал.1, т.3, вр. чл.200, ал.1, т.6 и чл.204, т.3 от ЗМВР.

От фактическа страна в мотивите на заповедта е прието, че на 16.12.2018г. жалбоподателят В. Х. И. – на длъжност гл. инспектор , началник на сектор „ Пътна полиция“ при отдел „ Охранителна полиция“ в качеството си на дежурен по ръководството е бил назначен да създаде организация за осигуряване безопасността на движението , точно обозначено по местонахождението си , за времето от 14.00ч. до 20.00ч., съгласно график на дежурствата по ръководството на ОДМВР-С. за м. декември 2018г. с № 517р-19469/30.11.2018г. Относно поведението, съставляващо дисциплинарно нарушение , е прието следното:

„ В интервала 14.00 часа-20.00 часа В. Х. И. е разпоредил на служителите от патрул, изпратен от РУ Б. в състав мл.инспектор В. П. , полицай в гр. „Охранителна полиция“ и мл.инспектор Х. Х.- мл. автоконтрольор в гр. „ Охранителна полиция“ да се позиционират на км 39-300 преди тунел „ Топли дол“ в посока [населено място]. На 45-46 км. , в резултат на което са създадени затруднения в автомобилния трафик, като по този начин е извършил нарушение на служебната дисциплина нарушавайки задължението си по смисъла на чл. 194, ал.2, т.2, във връзка с чл.200, ал.1, т.6 „

неупражняване на контрол над подчинени“.

За установяването на вмененото на жалбоподателя дисциплинарно нарушение, издателят на заповедта се е позовал в мотивите и на справка с рег. Номер № 517р-1184р-3865/24.04.2019г., изготвена и въз основа на установеното от снети писмени сведения от водачите на двата товарни автомобили, управителя на [фирма] И. Й. Г., Т. Г. Д.- ръководител „Транспорт“ в [фирма], всички служители на на Сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР- С., които са били на работа на АМ „Х.“ на 16/17.12.2018г., допълнителни екипи на РУ-П. и РУ-Б., началника на СПП гл. инсп. В. И., инсп. Д. И.- оперативен дежурен на ОДМВР-С. и мл. эксп. А. А.-помощник ОД на ОДМВР-С..

Справката е изготвена от комисията, назначена за проверка във връзка със заповед № 517з-5/02.01.2019г. В справката са описани двете възражения и действията на полицейските служители. Поради нужда от обработване на постъпил сигнал за ПТП около 16:30ч. , служителите на РУ- Б. са били освободени от поста си на АМ „Х.“. В сведенията си полицейските служители сочат, че около 13:30ч. са се явили в базата на АМ „Х.“ за инструктаж като тогава разбрали от колегите си, че дежурен по ръководството е началник В. И.. След разговор по телефона между Х. и И., служителите на РУ - Б. получили разпореждане да застанат на км 39+300 преди тунел „Топли дол“ в посока С. и да наблюдават да не се образува „тапа“. Около 14:15ч. служителите заели посоченото място като приблизително по това време започнал обилен снеговалеж.

Според справката на комисията съгласно план рег. № 517-19674/2018г. за м. декември екипите на АМ- Х. не са се намирали на посочените места като в резултат на това от страна на дежурен по ръководството гл. инспектор В. И. не бил осъществен контрол върху работата на служителите на АМ- Х., което представлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 1 и ал. 2, т. 1 от ЗМВР.

Според дадените сведения в о.с. з. от свидетеля А. Т. А. на 16.12.2018г. жалбоподателят В. Х. И. пристигнал на работа около 13:00ч. като направил инструктаж на патрулите предвид настъпилата тежка обстановка, вследствие на обилен снеговалеж- по твърдение на свидетеля - „най-обилния“. И. дал разпореждане на А. и колегата му да застанат на 38 км. преди тунел „Топли дол“ [населено място] и да осигурят временна организация на движението. След като заели посоченото място получили сигнал от дежурната част на областната дирекция , че по посока [населено място] след бензиностанция О. е възникнало пътно – транспортно произшествие. Поради факта , че след като получили сигнала напуснали поста си и се отправили към мястото на ПТП - то на контрол на поста им не остава никой.

Идентични са и обясненията на другия свидетел Х. Х.. Същият е заявил в о. с. з. , че пътната обстановка била обилен снеговалеж. Относно дадените разпореждания твърденията му съвпадат изцяло с тези на колегата му.

Видно от представените по делото доказателства, жалбоподателят е дал обяснения в хода на разследването , връчена му е справка от 24.04.2019г. с резултатите от проверката , след което е бил поканен да даде допълнителни обяснения или възражения на основание чл. 206, ал. 1 ЗМВР – с покана , връчена на жалбоподателя на 17.06.2019г. и такива възражения са дадени от него на 18.06.2019г.

При така установеното по фактите, съдът формира следните правни изводи:

Оспорената по делото заповед е издадена от компетентен орган, предвид, че издателят

й е висшестоящ орган на жалбоподателя – Старши Комисар , действащ в качеството си на Директор на ОДМВР – С.. Поради това е компетентен орган да му наложи дисциплинарно наказание по чл. 197 ал. 1, т. 3 от ЗМВР.

В хода на издаването й не са нарушени правата на жалбоподателя , доколкото същият е дал обяснения в хода на разследването , връчена му е справка от 24.04.2019г. с резултатите от проверката, след което е бил поканен да даде писмени обяснения или възражения на основание чл. 206, ал. 1 ЗМВР – с покана, връчена на жалбоподателя на 17. 06. 2019г., и такива възражения са дадени от него на 18.06.2019г. Действително, в мотивите на обжалваната заповед не са обсъдени и взети предвид по същество дадените от него обяснения за предприетите от него действия да се предотвратят нарушения при изпълнение на служебните задължения, както и действителните факти относно получените разпореждания, настъпилия обилен снеговалеж и затруднената пътна обстановка. Това е повлияло обаче върху материалната законосъобразност на заповедта.

Предвид изложеното, не е допуснато процесуално нарушение на чл. 206, ал.1 ЗМВР при издаването на процесната заповед , също предвид датата на справка от проверката и датата на издаването на заповедта , то е спазен и двумесечния срок за издаването на заповедта по чл. 195, ал. 1 ЗМВР от откриване на нарушението , за последното съдът приема датата на която справка от проверката е достигнала до дисциплинарно – наказващия орган- 31. 05. 2019г. , видно от резолюция от същата дата на първата страница на справка.

Оспорената по делото заповед обаче е материално незаконосъобразна.

Съдът взе предвид само посоченото в мотивите на заповедта поведение – действия и бездействия , квалифицирани от органа като съставляващи нарушение на график за дежурства по ръководство на ОДМВР – С. за м. декември 2018г.

В мотивите на оспорената заповед е прието единствено , че „ В интервала 14 – 20 ч. на патрул РУ – Б. било разпоредено да се позиционира на км 39+300 преди тунел „ Топли дол „ в посока [населено място] , в резултат на което се създали затруднения в автомобилния трафик по магистрала „ Х.“. Посочените действия органът е квалифицирал като нарушение на чл. 194, ал .2, т . 2, във връзка с чл. 200, ал. 1, т. 6 от ЗМВР.

Предвид на установеното от проверката , дадените обяснения и другите обстоятелства по делото, съдът приема, че действително жалбоподателят не е извършил описаните в мотивите на заповедта действия, предадени в този смисъл и следователно не е извършил вмененото му дисциплинарно нарушение, така същият в действителност не е извършил „ неупражняване на контрол над подчинени“ противно на приетото в оспорената по делото заповед.

Задължението за създаване на организация за осигуряване безопасността на движението съгласно план План № 517р-19674/05.12.2018г. е извършено от гл. инспектор В. Х., в своите обяснения – от 28.03.2019г. жалбоподателят изрично е посочил как е направил разпределението на трите патрула, защо го е направил , какви указания е дал , като изрично посочва, че не е давал разпореждания и указания да се нарушава забраната за преминаване на МПС с максимална допустима маса над 12 тона. Разпорежданията, които жалбоподателят е дал на служителите от РУ – Б. да се позиционират на км 39+300 преди тунел „Топли дол“ посока [населено място] са в изпълнение на плана за м. декември. Видно от снимките приложени по делото и дадените писмени обяснения на полицейските служители се установява , че пътната

обстановка била тежка и имало обилен снеговалеж.

За вмененото на жалбоподателя нарушение по чл. 194, ал.2, т.2, във връзка с чл. 197, ал. 1, т. 3, вр. с чл. 200, ал.1, т. 6 и чл. 204, т. 3 от ЗМВР „неупражнен контрол над подчинени“ е наложено дисциплинарно наказание „Порицание“. В противоречие с изискванията на чл. 206, ал. 4 ЗМВР заповедта е постановена, без да са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая. В оспорената заповед не е мотивирано в какво точно се изразява нарушението „неупражняване на контрол“ по чл. 200 ал. 1, т.6. ЗМВР. Заповедта формално отговаря на изискванията на чл. 210, ал. 1 от ЗМВР, но по същество не съдържа описание на конкретни нарушения. Съдържа описание за конкретно поведение, което е квалифицирано като дисциплинарно нарушение, но без достатъчно данни нито в мотивите на оспорената заповед, нито в изготвената справка от 24.04.2019г. от назначената комисия за резултатите от проверката. Този пропуск е съществен, тъй като се отразява на правилността на направените от дисциплинарно наказващия орган изводи относно наличието на основания за реализиране на дисциплинарната отговорност на жалбоподателя.

Освен това, вмененото на жалбоподателя нарушение чрез бездействие се основава на приетото от органа по фактите, че жалбоподателят не е изпълнил планът за организация на движението като е дал разпореждане на патрул от РУ – Б. да се позиционира на км 39+300 преди тунел „Топли дол“ в посока [населено място]. Съгласно план за м. декември 2018г., утвърден от Директор на ОДМВР – С.- Старши комисар Н. С. на 16. 12. 2018г. от 14:00ч. до 20.00 ч. „На 39 - ти км след ПТ „Топли дол“ с посока [населено място] се заема от един полицейски служител на група „КПД ГПА сектор „Пътна полиция“ отдел „ОП“ при ОДМВР – С. със служебен автомобил. По тези съображения, от данните по делото не следва, че жалбоподателят е извършил вмененото му в заповедта действие, съответно не става ясно защо същият е бездействал при данните по делото и е нарушил разпоредбата на чл. 194, ал. 1, т. 3. Относно подадения сигнал за възникнало пътно – транспортно произшествие и необходимостта той да бъде обработен като в следствие на това на поста в посоката пред тунела не остава никой, съдът приема, че жалбоподателят е бил длъжен да се ръководи в ежедневната си работа от настъпилите непредвидени обстоятелства и да вземе необходимите мерки за предотвратяването им. Жалбоподателят е бил длъжен да съобрази изменената ситуация, на основание изрично предоставеното му правомощие за това в самия План за месец декември 2018г. и конкретно предвиденото по т. 5, от раздел VIII Частни разпореждания - л. 54 от делото. Съгласно тази разпоредба „Ръководителите могат да извършват промени в разстановката на силите и средствата, когато фактическата обстановка налага това.“ Именно такъв е бил процесният случай по данните, изнесени от разпитаните свидетели по делото, в това число съдът кредитира изявлението на свидетеля А., че е получил инструктаж към 13 часа на процесната дата за усложненията на пътната обстановка, както и оценката му, че разстановката на силите, разпоредена от жалбоподателя, е „най-правилното нещо“, тъй като в противен случай е съществувала възможност за задръстване на конкретното място. Същевременно в оспорената заповед ответникът не е изложил становище за възможно по-благоприятно решение в конкретния случай. Касае се за оперативна самостоятелност на ръководен орган, какъвто безспорно е бил жалбоподателя на датата и през периода от време, визиран в оспорената заповед. В случая съдът като съобрази, че жалбоподателят, като е имал право на преценка дали

да приложи приетото с плана за месец декември 2018г.на ОД на МВР С., Отдел Охранителна полиция, или да съобрази възникналите усложнения в пътната обстановка, въз основа на данните по делото формира извод, че не е допуснато нарушение на негови задължения, в това число правото му на преценка е упражнено правилно, предвид изложеното от свидетелите, които имат и професионална преценка за ситуацията на базата на опита си като служители на ОД на МВР, ангажирани с контрола на пътното движение.

Предвид на изложеното, с описаното от фактическа страна в мотивите на оспорената заповед, а именно: неизпълнение на график за дежурства за м. декември 2018г. за упражняване контрол над подчинените служители, действително жалбоподателят не е осъществил дисциплинарно нарушение на чл. 194, ал.2, т.2. от ЗМВР, както и обосновано се твърди в жалбата. .

Оспорената заповед е незаконосъобразна по чл.146, т.4 АПК, жалбата е основателна и съдът следва да постанови с решението си отмяна на заповедта.

Предвид този изход на делото, и своевременно направено искане за присъждане на разноски по списък – 400 лв. за възнаграждение на адвоката, посочени като платени в договора за правна помощ и съдействие – л. 15 от делото и 10 лв. за държавна такса. По възражението на ответника, съдът намира, че възнаграждението на адвоката не е прекомерно, към датата на договора за правна помощ и съдействие е в сила чл. 8, ал. 2, т.3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съгласно която за правна защита и съдействие по ЗМВР минималното възнаграждение е в размер на 400 лв. Съдът следва с решението си да осъди ответника да заплати на жалбоподателя сумата от 410 лв. за разноски.

На основание изложеното и чл. 172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. Х. И. с ЕГН [ЕГН], Заповед № 517з-4039/18.07.2019г. на старши комисар Н. С. - Директор на Областна дирекция при Министерството на вътрешните работи – С..

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР - С. да заплати на В. Х. И. с ЕГН [ЕГН], сумата от 410 лв. разноски.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: